

SER CRISTIÀ: UNA QÜESTIÓ D'AMOR I DE COMUNIÓ

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Avui la litúrgia ens ha invitat a seure a taula amb Jesús i els seus deixebles escoltant, amb emoció, aquell discurs tan entranyable de comiat. En aquell darrer sopar, pròxim ja a la seva mort, és on els deixebles, i avui també nosaltres, rebem de Jesús l'ensenyament fonamental de l'amor, tant en el seu gest de rentar els peus com en el manament nou de l'amor: «Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat».

Ser cristià sempre serà, una qüestió d'amor, caldrà viure a l'estil de Jesús: **estimant**. Al si d'aquest discurs Jesús insistí en l'estimació dient: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments»; i «el qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix»; i encara: «el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré».

I fou en aquell sopar, tan íntim i dens de contingut, on Jesús ens revelà el seu misteri d'amor i de comunió tant amb el Pare com amb nosaltres, dient-nos: «Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres». Sí, misteri de comunió entre el Pare i el Fill, i amb nosaltres.

Aquell discurs, prepasqual encara, fou una gran introducció a la vida postpasqual que seguiria i, cada paraula de Jesús seria per a l'Església el record que marcaria el seu viure cristià.

Jesús prometé que no ens deixaria orfes, digué: «Tornaré a venir». «Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre». I afirmà que, per a nosaltres, l'Esperit no ens seria un desconegut, «perquè habita a casa nostra i està dins de nosaltres».

Fou en aquell darrer i sant sopar on Jesús es comprometé a restar sempre en nosaltres. I l'Esperit, el do del Pare que li retornà la vida ressuscitant-lo, és el mateix que, per les mans dels apòstols, els creients rebien també plens d'alegria.

L'Esperit, serà el protagonista del futur de l'Església i de la nostra història. Deixem-nos guiar per l'Esperit.